

munen, og kommunens udgifter afholdes endelig af staten.

Det har to positive virkninger. Den ene er, at offentlige og private arbejdsgivere ligestilles. Det er vi store tilhængere af. Vi synes, det er lidt underligt, at private i de kommuner, hvor man udliciterer, har haft den fordel af udliciteringen, at de ikke har skullet bære den samme sygedagpengeudgift som det offentlige. Så den ændring synes vi der er meget fornuft i.

Den anden positive virkning er, at langtids-syge ikke bliver udsat for det samme pres som hidtil, for med det her må man forvente, at kommunerne bliver mindre hårdhændede med hensyn til anvendelse af 120-dages-reglen, og det er også et forhold, som vi uden forbehold støtter.

Så vi støtter lovforslaget.

Jeg skal så bare sige, at parallelt med det her vil jeg godt efterlyse – jeg tror også, jeg gjorde det i går – at regeringens udspil om forbedringer med hensyn til rettigheder i fleksjob og skånejob kommer meget snart. Og hvis socialministeren har brug for støtte af den ene eller den anden art i det ene eller det andet forum med hensyn til at sikre, at de rettigheder bliver gennemført på fleks- og skånejobområdet, så dirrer SF af lyst til at hjælpe med dét.

Inge Refshauge (DF):

Dette lovforslag er en udløber af finanslovaftalen, som Dansk Folkeparti ikke har nogen andel i, men forslaget her kan vi støtte. Det ligestiller offentlige og private arbejdsgivere. De får samme retsstilling med hensyn til afholdelse af udgifter til sygedagpenge.

Med loven vil offentlige arbejdsgivere på lige fod med private arbejdsgivere nu skulle afholde de 2 første ugers sygedagpenge for en ansat. Herefter betales sygedagpengene så af kommunen og så igen af staten – penge her og penge dér – og herefter skal offentlige arbejdsgivere ikke som nu afholde sygedagpengene i hele sygeperioden.

Lovforslaget tydeliggør også, at en person i fleksjob får sygedagpenge. Disse beregnes efter det timetal, som er lagt til grund for det kommunale tilskud til den ansatte. Også det kan vi kun være tilfredse med.

Lovforslaget vil nok give merudgifter til sygedagpenge, men disse kan jo så kompenseres helt eller delvis gennem mindre udgifter til løn og sygedagpenge udbetalt af det offentlige som arbejdsgiver.

Alt i alt er lovforslaget udgiftsneutralt for det offentlige og giver et mere rummeligt arbejdsmarked – noget, vi støtter.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lovforslaget indeholder egentlig en tilbageførelse til tidligere tiders retstilstand, men det er da meget fornuftigt at give alle arbejdsgivere samme retsstilling. Man har så ikke fremover en sondring imellem private og offentlige.

Arbejdsgiverperioden bliver sat til 2 uger, og så overtager kommunen forpligtelsen. Staten træder til fra arbejdsgiverperiodens ophør og til og med de 8 uger efter den ansattes første sygedag.

Så er der de mindre arbejdsgivere. De skal fortsat kunne forsikre sig, og det samme gælder forældre, som vælger at få tilskud til privat pasning.

Endelig er der for mennesker i fleksjob en tydeliggørelse af beregningsgrundlaget for udbetaling af dagpengene.

CD kan støtte forslagens gennemførelse.

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal også blot på Det Radikale Venstres vegne meddele, at vi kan støtte forslaget, som er en udløber af finanslovaftalen. Det er et positivt skridt, at vi får ophævet sondringen mellem de offentlige og de private arbejdsgivere i forbindelse med sygedagpenge, og at vi får præciseret reglerne om beregning af sygedagpenge for personer i fleksjob.

Alt i alt kan Det Radikale Venstre bakke op om forslaget.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Frem og tilbage er lige langt, fristes man til at sige, når man læser det her lovforslag. I 1988 blev der lavet en administrativ forenkling, som betød, at de refusionskrav, offentlige instanser tidligere sendte til hinanden, forsvandt. Lovændringen gav stor administrativ lettelse, da den betød, at det ikke var nødvendigt at oprette sager i socialforvaltningen for de offentligt ansatte, der var korttidssyge.

Det kan derfor forekomme lidt besynderligt, at stort set de samme partier, der dengang fandt det formålstjenligt at skaffe administrativ lettelse, nu vil genindføre fordums tider. Når Enhedslisten alligevel synes, det er i orden at indføre refusionen igen, er det ikke, fordi vi tror, at det giver langtidssyge større mulighed